

RAUHAN PUOLESTA

Sitten vuoden 1914 ei maailman-sodan uhka ole milloinkaan ollut niin suuri kuin nyt. Eikä koskaan ole ollut niin välittämätöntä mobilisoida kaikki voimat torjumaan tätä onnettomuutta, joka uhkaa koko ihmiskuntaa. Mutta sitä varten on ennen kaikkea välittämätöntä selvittää itselleen, mistäkin vaara uhkaa, ketkä ovat sen edustajia, mihinä maihin ne valmistautuvat hyökkäämään.

Ollisi väärin ajatella, että lähenevä sota uhkaa vain Neuvostoliittoa tai edes ensi vuorossakaan sitä. Onhan tosiasia, että Hitlerin armeijan suorittama Reinin alueen miehitys luo välittömän uhkan Ranskalle, Belgialle ja muille Euroopan maille. Samoin on tosiasia, että Hitlerin lähimmät valtaussuunnitelmat on tähdätty naapurivaltioiden alueiden, joilla asuu saksalaista väestöä, valtaamiseen.

Kun Hitler puhui tänään "Saksan itsehallinto-oikeudesta", puhuu hän huomenna "kaikkien saksalaisten itsehallinto-oikeudesta". Tällä tunnoksella yrittää hän toteuttaa Itävallan miehityksen, tuhota Tschekkoslovakian itsenäisenä valtiona, vallata Elsass-Lothringin, Danzigin, Tanskan eteläosan, Memelin ym. Ja tämä on täysin ymmärrettävää: Saksan fasismiin on helpompaa lähettää armeija valtaamaan aluksi naapurivaltioiden alueita "kaikkien saksalaisten kansallisen yhdistämisen" tunnoksella ja vasta sitten - sotaan mahtavaa Neuvostojen maata vastaan. Reinille lujittuva Saksan fasismi muodostaa uhkan myöskin Puolan kansan itsenäisyydelle siitäkin huolimatta, vaikka Puolan nykyiset hallitsijat ovat siihen liittolaisuhteissa.

Mitä tulee Kaukaiseen Itään, niin ei ole epäilystäkään siitä, että VÄLITÖN isku on suunnattu KIINAN kansaa vastaan, vaikka Japanin fascistinen sotilaskliikki valmistaaakin sotaa Neuvostoliittoa vastaan ja sillä on sen varalta sopimus Berlinin kanssa. Japani on jo vallannut Mandshurian ja valtaa parhaillaan Kiinan maakuntia toisensa jälkeen. Sen rinnalla Japanin imperialismi pyrkii alistamaan valtaansa kaikki Asian kansat, Intian mukaan luetuna, valtaamaan Filippiinit ja Australian. Se valmistautuu ratkaisevaan otteluun Yhdysvaltojen ja Iso-Britannian kanssa. Pitäisi siis olla selvä, että Lännen kansat tekisivät kohtalokkaan virheen, jos ne antaisivat valuttaa itsensä sellaisiin harhaluuloihin, etteivät fascistiset sodanlietsojat muka uhkaisikaan heitä Euroopassa eikä Kaukaisessa Idässä. Erikoisesti Saksan naapurimaiden kansoilla on syytä harkita vakavasti riippumattomuutensa ja vapautensa puolustamista todenteolla.

Imperialististen sotien perussyys on, kuten tiedetään, itse kapitalismissa, sen valtauspyrkimyksissä. Mutta nykyisessä konkreettissa kansainvälisessä tilanteessa on lähenevän sodan liet

2 sojana FASCISMI - tuo imperialismiin hyökkävimpien ja sotavimmainten voimien PANSSAROITU NYRKKI.

Sodan vaara on muodostunut välittömän uhkaavaksi juuri siksi, että Saksan fascismin valtaantulo ei aikoinaan estetty. Päästään valtaan oman maansa kansanjoukkoja vastaan käydyin sisällissodan tietä on fascismista kasvavat suoranainen sodanuhka kaikille maailman maille. Orjuutettuaan oman kansansa siirtyy se sodan soitu kädessään hyökkäämään muiden kansojen kimppuun.

Sodan uhka on erikoisesti vielä lisääntynyt siksi, että fa- scistinen hyökkäjä on jähnyt rankaisematta. Saksan fascismin so- tavalmistelu (yleisen asevelvollisuuden toimeenpano, ilma- ja me- rivarustelut) on suoritettu kapitalististen valtojen sitä järjes- telmällisesti sietäessä ja Englannin hallitsevien piirien suora- naisella myötävaikutuksella. Kansainliiton toimettomuus ja hor- junta Japanin hyökätessä Kiinaan ja Italian hyökätessä Abessin- aan rohkaisee hyökkäjä uusiin julkeuksiin.

Mutta Saksan fascismin ja Japanin sotilaskliikin hyökkäväisyys on ennenkaikkea sen seurausta, että KANSAINVÄLISEN PROLETARIAATIN EI ONNISTUNUT ESIINTYÄ JÄTTILÄISVOIMANSA KOOTEN YKSIKIELISENÄ, ja TIIVISTÄÄ YMPÄRILLEEN KAIKKI TYÖTÄTEKEVÄT JA KAIKKI RAUHANYSTÄVÄT MAHTAVAKSI RINTAMAKSI SOTAA VASTAAN. Socialistisen Internationa- len ja Amsterdamin Ammattiyhdistysinternationalen taantumaksel- len osan vastustusta ei ole vielä murrettu. Mutta näiden taantu- muksellisten johtajien, jotka tukevat oman porvaristonsa imperia- listista politiikkaa, kieltäytyminen proletariaatin yhteisistä itsenäisistä toiminnoista sotaa vastaan ja joukkojen mukuttaminen sellaisiin harhoihin, että Kansainliitto tekee kaiken, mikä on tarpeen rauhan säilyttämiseksi, on häirinyt proletariaatin sodan- vastaista taistelua ja saattanut sen kapitalistisiin hallituksiin kohdistaman painostuksen tehottomaksi.

Avoimesti taantumakselisten johtajien rinnalla, jotka estävät kansainvälisen proletariaatin toiminta-aktiivisuutta rauhan puolustamisasiassa, esiintyy myöskin "vasemmistolaisia" fraasimesta- reita, jotka levittävät fatalistisia käsityksiä sodan KIERTÄMÄT- TÖMYYDESTÄ, ja rauhan suojelemisen MAHDOTTOMUDESTA. Koska kerran sodan perussyynä on kapitalismi, niin on sodien välttäminen, niin kauan kuin kapitalismi on olemassa, muka mahdotonta ja taistelu rauhan säilyttämiseksi toivotonta ja järjetöntä. Tämöiset ihmi- set ovat luutuneita kaavaoppisia, elleivät suorastaan tempuilli- joita. He näkevät kaikkialla vain sodan kasvavat voimat, mutta ei- vät huomaa lainkaan mahtavaa rauhantekijöitä.

Neuvostoliitto, voitokkaan proletariaatin valtio, on johdonmu- kaisessa ja päättävässä rauhanpolitiikassaan sellainen rauhante- kijä. Toinen rauhantekijä on kapitalististen maiden työväki. Nämä ovat liikkeelle panevat voimat rauhan puolustamisessa sodanliet- sojia vastaan. Rauhan säilymistä haluavat myös talonpoikaiston joukot, kaikki työtätekevät, mitkä laajimmat kansanjoukot kaikissa kapitalistisissa maissa. Joukko kapitalistisia valtioita on nyky- ään myös kiinnostunut rauhan säilymisestä. Niissäkään maissa, joissa fascismi vallitsee, samoin kuin niissä, joiden hallitsijat suosivat ja tukevat uuden sodan lietsojia, eivät kansat tahdo so- taa.

Kaavaoppiset korupuhujat, esim. Englannin riippumattomasta työ- väenpuolueesta, esittävät asian niin, ikäänkuin sodan ja rauhan- kysymys riippuisi vain kapitalistisista hallituksista. Niin olisi asian laita, jos kansanjoukot olisivat vain pelinappuloita halli- tusten käsissä, eivätkä TAISTELISI rauhan säilyttämiseksi halli- tuksistaan huolimatta. Mutta siitähän onkin kysymys, että sellai- nen käsitys, jonka mukaan kansanjoukot ovat vain sätkyukkoja hal- litusten käsissä, on perinjuurin väärä. Jos nämä joukot, joita il-

man sotaa ei voida käydä, esiintyvät **PÄÄTTÄVÄSTI** ja **OIKEAAN** **3**
AIKAAN hallitusten sotasuunnitelmia vastaan, niin ne voivat
pakottaa nämä kieltäytymään sodasta ja tukemasta sodanlietsoja.
KAIKKI RIIPPUU SIITÄ, ETTÄ JÄRJESTETÄÄN AIKANAAN KANSOJEN TAISTE-
LU RAUHAN SUOJELMISEKSI JA KÄYDÄÄN SITÄ JOKA PÄIVÄ JA JOKA PAI-
KASSA FASCISTISIA SODANLIETSOJIA JA NIIDEN APUREITA VASTAAN.

Tarvitaan sellainen rauhan yhteisrintama, joka ei käsitä vain
työväenluokkaa, talonpoikaistoa, työtätekevää sivistyneistöä ja
muuta työtätekeviä, vaan myöskin sorretut kansakunnat ja sellais-
ten maiden kansat, joiden riippumattomuutta sodanlietsotjat uhkaav-
vat. Tarvitaan rauhanrintama, joka ulottuu maapallon kaikkiin os-
siin, Tokiosta Lontooseen, New-Yorkista Berliniin, esiintyen yh-
teisvoimin sodan tuhopolttajia: Saksan fascismia vastaan Euro-
passa ja Japanin sotilaskliikkä vastaan Kaukaisessa Idässä. Tämä
rauhanrintama on mahtava ja voittamaton, jos se esiintyy käytän-
nössä joukkotoiminnoin, eikä rajoitu vastalauseisiin, päätöksiin
ja julkilausumiin.

Taloudellisin ja poliittisin toimenpitein on sodanlietsotjat
pantava suoranaiseen PIIRITYSTILAAN. Mille on annettava sellai-
nen isku, että niiltä katoaa halu rikollisten suunnitelmiansa toi-
meenpanoon. Koko maapallon ympäri on luotava sellainen rauhanys-
tävien järjestöjen verkko, sellainen kansainvälisen solidaarisuu-
den mahtava liike, sellaiset rauhan säilyttämiseen tähtäävät työ-
väen yhtenäisen kansainvälisen politiikan todelliset toimenpiteet,
jotta sodanlietsotjain rikolliset kädet halvautetaan.

Fascistisen hyökkäyksen on annettava vahvasti tuta, että miljoon-
nat seuraavat valppaasti sen jokaista askelta ja että sen jokai-
nen yritys hyökätä muiden kansojen kimppuun kohtaa päättävää vas-
tarintaa työväen ja koko maailman työtätekevien taholta.

Vain proletariaatti, joka yhdistää rivinsä, kykenee muodosta-
maan tällaisen rauhanrintaman, saattaa olla sen liikkeellepaneva-
na voimana ja runkona. Siinä onkin nyt koko kansainvälisen prole-
tariaatin **KESKEINEN TEHTÄVÄ**. Sen menestyksellisestä ratkaisusta
riippuu niinikään itse fascismiakin vastaan käytävän taistelun
menestys.

II.

Ei riitä toivoa rauhaa. On **TAISTELTAVA** rauhan puolesta. On ai-
van riittämätöntä tehdä yleistä propagandaa sotaa vastaan. Propa-
ganda sotaa vastaan "yleensä" ei häiritse hituistakaan Berlinissä
tai Tokiossa istuvia salaliittolaisia jatkamasta alhaista peliään,
olisivatpa he vielä hyvin tyytyväisiäkin jos työväenluokka edel-
leenkin tyytyisi tällaiseen yleiseen propagandaan.

Menestyksellinen taistelu rauhan säilyttämiseksi vaatii ehdot-
tomasti proletariaatin ja laajojen kansanjoukkojen yhteisten e-
siintymisten kohdistumista **SODAN KONKREETTISIA VALMISTAJIA** sekä
niitä voimia vastaan, jotka maan sisällä suoraan tai peitetysti
auttavat niitä. Täältä näkökannalta katsoen on erittäin tärkeää,
että joka maassa muokataan oikea konkreettinen taktillinen linja
taistelulle rauhan säilyttämiseksi.

Niissä maissa, missä fascismi on vallassa, on työväenluokan -
asettaen fascistista diktatuuria vastaan käytävän taistelun kes-
kiäksi shovinistisen valhekihotuksen ja sodanvalmistuksen pal-
jastamisen - yhdistettävä kaikki voimat sodan torjumiseksi, jö-
honka fascismi yrittää ajaa kansan. Taistelllessaan fascismin val-
taa ja sen sotaisia hyökkäyksiä vastaan eivät Saksan, Italian ja
muiden fascistimaiden työväki ja laajat kansanjoukot toimi vain
omaa pelastustaan silmälläpitäen, vaan myöskin rauhan etujen,
kaikkien kansojen, koko ihmiskunnan etujen mukaisesti.

4 Erityisen tärkeänä työväenluokan taktiikan kysymyksenä varsin-
kin niissä maissa, joita hyökkäys välittömästi uhkaa, on nyt
suhde hallituksen ulkopoliittikkaan ja maanpuolustukseen. Työväen-
luokalle ja kaikille työtätekeville ei ole suinkaan ydentekevää,
millaista ulkopoliittikkaa hallitus harjoittaa fascistisiin rauhan-
vihollisiin nähden; myönteäväkittäako tämä politiikka kollektiiv-
iseen turvallisuuden lujittamiseen tai ehkäisekö se sitä; suo-
siko hallitus fascistisen hyökkääjän käytyreitä tai tарттуко se
tehokkaisiin toimenpiteisiin niitä vastaan; miten väestöä suojele-
laan sodan kauhuilta jne.

Rauhan puolustamisen asiaa ei missään tapauksessa edistä sel-
lainen asenne, että suhtaudutaan välinpitämättömästi maanpuolus-
tuksen kysymyksiin, ja jätetään ne porvarillisen hallituksen rat-
kaiseviksi ilman mitään valvontaa. Porvariston hallitushuiput ei-
vät suinkaan sattumalta ole aina pitäneet tätä alaa yksinohjeute-
naan ja eräänlaisena "kaikkein pyhimpänä". Tästä porvariston yk-
sinoikeudesta on kerta kaikkiaan ja ainaiseksi tehtävä loppu.

Proletariaatti ei voi olla harjoittamatta omaa itsenäistä poli-
tiikkaansa näissä kysymyksissä; Sallimatta missään olosuhteissa
liukumista porvariston kannalle on työväenpuolueen tartuttava
kiinni omine ohjelmineen ja omine vaatimuksineen aktiivisesti ul-
kopoliittikkaan ja maanpuolustuskysymysten alaan.

Ollen kansansa ja maansa aktiivisen puolustamisen kannattaja
fascistista orjuutusta vastaan on työväenluokan yhdistettävä mit-
likeisimmin maansa puolustuksen kysymykset työväen ja talonpoi-
kain kansanvaltaisten oikeuksien laajentamisen vaatimuksiin ja e-
linetujensa suojaamiseen. Tällöin on lähdettävä siitä tosiseikas-
ta, että vain hallinnon kansanvaltaistaminen, armeijan kansan-
valtaistaminen, sen puhdistaminen fascistisista ja muista taantu-
muksellisista aineksista ja työväen sekä talonpoikaisjoukkojen
kipeimpien vaatimusten tyydyttäminen pystyvät vahvistamaan kansan
puolustuskykyä fascistista hyökkäystä vastaan. Työväenluokan e-
dustajat kannattavat sellaisia toimenpiteitä, mitkä vaikeuttavat
porvarillisten hallitusten antautumista fascistisen hyökkääjän e-
dessä ja näiden hallitusten petosta kansan riippumattomuuden ja
vapauden kysymyksistä.

Korostan, että vain työväenvalta kykenee turvaamaan maan te-
hokkaan puolustuksen ja sen riippumattomuuden, kuten Neuvostoliit-
ton esimerkiksi havainnollisesti osoittaa, pyrkivät kommunistit
KANSANRINTAMAN HALLITUKSEN muodostamiseen välittömän sodanuhkan
vallitessa fascistisen hyökkääjän taholta. Tarttuen päättäviin
toimenpiteisiin fascismin ja maan taantumuksellisia aineksia vas-
taan, rauhan vihollisten käytyreitä ja apureita vastaan, turvaten
järjestyneiden joukkojen kontrollin maanpuolustukseen nähden, vai-
kuttaa sellainen hallitus kansan puolustuskykyisyyden kohottami-
seksi fascistista hyökkääjää vastaan.

Kun valta nykyään on kuitenkin porvarillisten hallitusten kä-
sissä, jotka eivät anna mitään takeita maan tehokkaalle puolus-
tukselle, ja jotka käyttävät valtion aseellisia voimia työtäteke-
viä vastaan, ei työväenluokan puolue voi ottaa kannettavakseen
mitään poliittista vastuuta näiden hallitusten puolustustoimenpi-
teistä. Senvuoksi se esintyy hallituksen sotapolitiikkaa ja so-
tabudjettia vastaan kokonaisuuudessaan. Tämä ei kuitenkaan sulje
konkreettisissa tapauksissa pois perusteltua pidättäytymistä yk-
sityisistä puolustusluontoisista toimenpiteistä, jotka ovat vält-
tämättömiä fascistisen hyökkääjän rynnäköön vaikeuttamiseksi (esim.
rajojen vahvistaminen), eikä myöskään äänestämistä ja esiintymis-
tä sellaisten toimenpiteiden puolesta jotka ovat tarpeen väestön
suojelemiseksi sodan kauhuilta, (kaasukaammiot, naamarit, sairas-
apu jne.)

Se aika on ohi, jolloin työväenluokka ei ITSENÄISESTI JA AKTII-
VISESTI osallistunut sellaisten elämänkysymysten kuin sodan ja
rauhankysymyksen ratkaisuun. Kommunistien ja reformistien, työvä-
enliikkeen vallankumouksellisten ja vanhoillisten poliitikköjen
välinen ero ei sulkaun ole se, että viimeksimainitut osallistu-
vat näiden kysymysten ratkaisuun, mutta meidän, vallankumouksel-
listen, on muka oltava sivussa. Ei. Ero on siinä, että reformis-
tit niin näissä kuin muissakin kysymyksissä puolustavat kapita-
listien etuja, mutta kommunistit työtätekevien etuja, kansan etu-
ja.

Koko nykyinen kansainvälinen tilanne, ja erikoisesti määrätty-
jen fascististen hyökkääjien olemassaolo vaatii ehdottomasti tätä
joustavaa bolshevistista taktiikkaa, joka merkitsee Kommunistisen
Internationalen VII:nnen kongressin antamien yleisten taktillisten
suuntaviivojen soveltamista eräaseen ykseytyseen kysymykseen.

On tosiaan eriskummallista, kun erivähteiset "vasemmistolai-
set" fraasimestarit esiintyvät leppymättömien vallankumouksellisten
hahmossa tätä taktiikkaa vastaan. Jos uskottaisi heitä, niin
olisivat KAIKKI hallitukset hyökkäjiä. He vetoavat vieläpä Leni-
nininkin, joka vv. 1914-18 imperialistisen sodan aikana aivan
oikein torjui sen sosialishoviniestien perustelun, että "meidän
lemppuumme on hyökätty - me puolustamme". Mutta maailma oli sil-
loin jakaantunut kahteen imperialistiseen sotaliittoon, jotka yhä
tällälailla pyrkivät maailmanvaltansa luomiseen ja yhälailla val-
mistivat ja provosivat imperialistista sotaa. Silloin ei ollut
ainoatakaan maata, jossa työväki oli voittanut, ei ainoatakaan fa-
scistisen diktatuurin maata.

Mutta nyt on tilanne toinen. Nyt on olemassa: 1) työväenvaltio,
joka on rauhan vankin linnake: 2) määrätty fascistiset hyökkäjä-
t: 3) joukko maita, joita uhkaa välittömästi hyökkäys fascis-
tisten hyökkäjäin taholta sekä valtiollisen ja kansallisen riip-
pumattomuutensa menetyks: 4) muut kapitalistiset maat, joiden etu-
jen mukaista rauhan suojaaminen tällä hetkellä on. Senvuoksi on
nyt aivan väärin kuvata KAIKKI valtiot hyökkäjäiksi. Siten voivat
selittää tosiasioita vain sellaiset ihmiset, jotka pyrkivät kit-
kemään todelliset vastustajat.

Vallitseva rauha on huono rauha. Mutta tämä huonokin rauha on
joka tapauksessa parempi kuin sota. Ja jokaiselle rauhan johdon-
mukaiselle kannattajalle on itsestään selvää, että on välttämät-
töntä tukea kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka ovat omiaan säil-
lyttämään sitä, niiden mukana myös Kansainliiton toimenpiteitä, e-
rikoisesti pakotteita. Pakotteista voi muodostua tehokas ase, hyök-
kääjiä vastaan.

Vaikka Kansainliiton hyväksymät pakotteet eivät estäneetkään
Italiaa jatkamasta sotaa Abessinian vastaan, niin se ei puhu sul-
kaan pakotteita, vaan niitä valtoja vastaan, jotka estivät niiden
käytön.

Ja kun Saksan fascismi nyt voi heittää taisteluhuasteen koko
maailman kansoille, niin johtuu se juuri siitä, että se laskee
selviytyvänsä rankaisematta, koska pakotteita ei käytetty Japania
vastaan, koska kapitalistiset valtiot estivät pakotteet Italiaa
vastaan, ja koska Hitler, johdattaessaan joukkonsa Ranskan ja Bel-
gian rajoille, oli jo aikaisemmin valunut siitä, että porva-
rillinen Englanti tekee tyhjäksi pakotteet Saksaa vastaan.

Puhutaan, että pakotteiden käyttöönotto lisää sodanvaaraa ja
johtaa sotaan. Se on väärin. Juuri päinvastoin, HYÖKKÄJÄN RAN-
KAISEMATTONUUS lisää sodanvaaraa. Mitä lähemmäs tartutaan fi-
nanssi-taloudellisuontoisiin pakotteisiin fascistista hyökkäjiä

6 vastaan (täydellinen luoton kieltö, kaupan ja raaka-aineiden tuoton lopettaminen), sitä vähemmän on Saksan fasismin uskallusta alkaa sotaa, koska siinä joutuu sitä suurempaan riskiin.

Kansainliittoa on arvosteltava säklimättä sen horjumisista, toimettomuudesta, epäjohtamukaisuudesta. Työväenluokka käy lepymättömästä taistelusta niiden imperialististen valtioiden, Kansainliiton jäsenten hallituksia vastaan, jotka itsekkäistä syistä auttavat hyökkääjää, estävät rauhan säilyttämiseksi tarpeellisia toimenpiteitä ja uhraavat pienten kansojen edut suurten imperialististen valtojen etujen hyväksi. Mutta tästä ei suinkaan seuraa, että on yleensä omaksuttava kielteinen kanta Kansainliittoon nähden. Mitä etua on työväelle joutua sodansyöttäjien käsiin, jotka kaikki ovat nyt Kansainliittoa vastaan? Juuri sodan päälietojat Saksa ja Japani ovat lähteneet Kansainliitosta. Kansainliitossa on Neuvostoliitto, joka tekee koko kansainvälisellä vaikutuksellaan työtä rauhan ja kollektiivisen turvallisuuden asian hyväksi. Kansainliittoon kuuluu muitakin valtioita, jotka eivät tahdo antaa fascistiselle hyökkääjälle mahdollisuutta hyökätä toisten kansojen kimppeen. Se, joka ei osaa tehdä eroa entisen ja nykyisen Kansainliiton välillä, joka ei osaa eri tavoin lähestyä Kansainliiton eri jäseniä, joka kieltäytyy Kansainliiton ja yksityisten kapitalististen valtioiden joukkopainostuksesta rauhan säilymistä edistäviin toimiin tarttumisen hyväksi - se on jaarittelija, mutta ei vallankumouksellinen, ei työväenpolitiikko.

Työväenluokan on tuettava niitä Kansainliiton ja yksityisten valtioiden toimenpiteitä, jotka tähtäävät teossa rauhan säilyttämiseen (hyökkäämättömyyssopimukset, sopimukset molempipuolisesta avusta hyökkääjää vastaan, sopimukset kollektiivisesta turvallisuudesta, finanssitaloudelliset pakotteet). Eikä vain tuettava, vaan pakotettava Kansainliitto ja yksityisten kapitalistimaiden hallitukset tarttumaan vakaviin toimenpiteisiin rauhan suojaamiseksi.

Ei ole totta, että Kansainliiton samoin kuin yksityisten valtioiden (Englanti, Ranska, Belgia ym.) alituinen perääntymispoli-facististen sodanlietojain vaatimusten edessä voisi edistää rauhan säilymistä. Työläiset eivät ole unohtaneet, että juuri so-piilu etenevän fasismin kanssa ja antautuminen fasismin edessä Saksan ulkopoliittikan alalla raivasivat aikoinaan sille tien val-taan. Kansainväliselläkin areenalla antaa sellainen antautumispoliittikka sotahalluille fasisseille vapaat kädet hyökkäystä var-ten.

Ei ole myöskään totta, että rauhanasialle on etua sellaisesta kuin yrityksiä asettaa nyt kysymys raaka-ainelähteiden, siirtomaiden ja mandaattialueiden uudelleenjaosta, niinkuin taantumuk-selliset sosdem. johtajat tekevät. Se tapahtuu itse asiassa vain joukkojen huomion suuntaamiseksi pois konkreettisesta taistelusta sodanlietojia vastaan. Toiselta puolen kätkeytyy tällaisiin eh-dotuksiin halu jakaa siirtomaita fasismin, mikä vain entistä enemmän lujittaisi Saksan fasismin sotilaallisia asemia. Työväen asia ei ole esiintyä siirtomaiden tai siirtomaamandaattien jaka-miseksi tavalla tai toisella imperialistien kesken. Sen tehtävänä on tukea siirtomaakansain taistelua niiden etujen ja oikeuksien puolesta sekä niiden vapauttamiseksi lopullisesti imperialistien ikeestä.

IV.

Vaatien Kansainliitolta ja porvarillisilta hallituksilta te-hokkaita toimenpiteitä fascististen sodan tuhopolttajien hyökkä-yvimmaa vastaan ei työväki saa hetkeksikään unohtaa, että LAAJO-

JEN JOUKKOJEN ITSENÄISET TOIMINNOT RAUHAN SUOJAAMISEKSI, KON- **7**
KREETTISIA SODAN TUHOPOILTAJIA VASTAAN OVAT TÄRKEIN, PERUSTAVIN
JA RATKAISEVIN ASIA rauhan turvaamiseksi.

Ei ole vähintäkään epäilyä siitä, että Italian fascismin ol-
lisi ehdottomasti ollut pakko jokuksitten lopettaa rosvoaso-
tansa Abyssinian kansaa vastaan, jos kansainvälinen proletariaat-
ti olisi joukkojärjestöineen, erikoisesti ammatillisine järjes-
töineen esiintynyt yhtenäisesti lakkojen ja muiden toimenpiteiden
avulla eikä päästänyt Italiaa ja Italiasta ainoatakaan laivaa, ai-
noatakaan junaa.

Mutta todella laajan rauhan kansanrintaman, joka on riittävän
mahtava käydäkseen sellaista taistelua sotahuilussa fascismia vast-
taan, luominen ei ole mahdollista muuten kuin PROLETARIAATIN OMAN
TOIMINTAYHTENÄISYYDEN oloissa. Juuri työväenluokan toimintayhte-
näisyyden rakentaminen on tehnyt Ranskan ja Espanjan työväelle
mahdolliseksi muodostaa mitä mahtavin antifascistinen kansanrin-
tama.

Sosialistisen Internationalen ja Amsterdamin Ammattiyhdistys-
internationalen sisäisten ristiriitaisuuksien repimä Lontoon kon-
ferenssi sivuutti taantumaksellisen sivustan painostuksesta kysy-
myksen työväenluokan toimintayhtenäisyyden pikaisen toteuttamisen
välttämättömyydestä kansallisessa ja kansainvälisessä mitassa. Se
ei katsonut työläisjoukkoja itsenäiseen toimintaan, vaan rajoit-
tui kehoittamaan ja luottamaan täydelleen Kansainliittoon. Se ei
esiintynyt Japanin hyökkäyksen alaiseksi joutuneen Kiinan kansan
puolustamiseksi. Se ei myöskään millään tavoin tuominut niitä
Labour-puolueen ja sosialidemokraattisia johtajia, jotka puolus-
tavat Saksan fascismin hyökkäyspolitiikkaa peitellen kantaansa
jutuilla "rauhan suojaamisesta". Mutta samanaikaisesti on Sosia-
listisen Internationalen ja Amsterdamin Ammattiyhdistysinternati-
onalen riveissä kehittynyt viime aikoina nopeasti liike työväen-
luokan yhteisrintaman puolesta. Koko kansainvälisen proletariaat-
in elinedut vaativat, että nämä voimat saisivat yliotteen ja
voittaisivat yhteisrintaman vastustajain vastarinnan.

Fascismin siirtyminen sotilaalliseen hyökkäykseen - käyttäen
tällöin hyväkseen työväenluokan puolueiden ja järjestöjen hajan-
aisuutta eri maissa - vaatii ehdottomasti TYÖVÄENLUOKAN YHTE-
NÄISTÄ KANSAINVÄLISTÄ POLITIIKKA RAUHAN SÄILYTTÄMISEKSI.

Tämän työväen yhtenäisen kansainvälisen politiikan toteuttami-
nen on lyhyesti sanottuna mahdollinen seuraavilla perusteilla:

Ensiksi: työväen todellisen kansainvälisen solidaarisuuden
palauttaminen ja vahvistaminen mitä laajimpien työtätekevien jouk-
kojen etujen suojaamiseksi; sosialidemokraattisten puolueiden
päättävä pesäero oman maansa porvariston imperialistisista eduista.

Toiseksi: Neuvostoliiton, kansojen välistä rauhaa järkkymättä
valvovan työväenvaltion rauhanpolitiikan kaikinpuolinen tukeminen.
Mutta se taas edellyttää ennen kaikkea päättävää taistelua työvä-
enpuolueiden puolelta sellaisia vastavallankumouksellisia yrityk-
siä vastaan, että rinnastetaan Neuvostoliiton ulkopoliittikka, im-
perialististen valtioiden politiikkaan sekä Puna-armeijaa, tätä
rauhan linnaketta, imperialististen valtioiden armeijoihin. Täl-
laiset yritykset vain auttavat fascistisia sodan tuhoilijajoukkoja.

Kolmanneksi: päämäärästään tietoinen ja kullakin hetkellä kes-
kitetyksi kohdistettu isku fascistista hyökkäykseä vastaan, eri-
lainen suhtautuminen hyökkäykseen toiselta puolelta ja sen hyökkäyk-
sen uhreihin toiselta puolelta, paljastaen jokaisen yrityksen hämä-
rtä fascististen ja ei-fascististen valtioiden välistä eroa.

Neljänneksi: työväen itsenäinen, niin kapitalistisista halli-
tuksista kuin Kansainliitostakin riippumaton taistelu rauhan suo-

3 lelemiseksi, mikä sulkee pois työväenliikkeen alistamisen pal-
lelemaan Kansainliittoon kuuluvien imperialististen valtioiden
kuusientakaisia ryhmytyksiä.

Taistelu rauhan puolesta on nykyisissä olosuhteissa taistelua
FASCISMIA vastaan, siis olemukseltaan VALLANKUMOUKSELLISTA tais-
tusta.

Rauhan suojaaminen on fascisille hengenvaarallista, sillä se
ohtaa, fascismin sisäisiä vaikeuksia lisäämällä porvariston fa-
scistisen diktatuurin järkkymiseen; rauhan suojaaminen auttaa
proletariaatin voimien, vallankumouksen voimien kasvua, hajaantu-
ksen voittamista työväenliikkeen riveissä; se auttaa työväkeä
häkemään johtavaksi luokaksi kaikkien työtätekevien taistelussa
kapitalismia vastaan; järkyttää kapitalistisen järjestelmän pe-
rusteita, kiirehti sosialismin voittoa.

"Sota voi puhjeta odottamatta. Nykyään ei sotia julisteta. Ne
yksinkertaisesti alotetaan". (Stalin). Mutta tämä vaatii, että en-
nenkaikkea kommunistit ymmärtävät selvästi sodanvaaran suuruuden
ja luonteen sekä tiet ja keinot sen torjumiseksi.

Ratkaisevana askeleena kansainvälisen proletariaatin toiminta-
yhtenäisyyden aikaansaamiseksi sodan tuhopolttaajia vastaan on nyt
jokaisen maan kommunististen puolueen kaikilla yhteiskunnallisen
ja poliittisen elämän aloilla kehittämä aktiivinen, sitkeä ja
laaja kampaillu rauhan suojelemiseksi. Kommunistit käyvät tätä
kamppailua jatkamatta odottelemaan sosome. johdon kanssa solmitta-
via sopimuksia yhteisistä toiminnoista, mutta he käyvät sitä eh-
dottomasti sellaisen taistelun merkeissä, joka tähtää kommunisti-
sen ja sosialidemokraattisen puolueen toimintayhtenäisyyden ai-
kaansaamiseen. Kommunistit yrittävät kaikkensa voittaakseen taan-
tumuksellisten sosome. johtajain vastarinnan yhteisrintamaa koh-
taan ja vahvistaakseen kaikin keinoin yhteistä vihollista vastaan
käytävän yhteistaistelun sidettä kommunististen ja sosialidemo-
kraattisten työläisten välillä.

Sellainen kampaillu, joka myötävaikuttaa kommunististen ja sos.
dem. työläisten lähentymiseen, auttaa työväen kaikkien voimien
aktivoimista ja tiivistämistä, eikä vain kansallisessa vaan
kansainvälisessäkin mitassa. Se vaikuttaa mitä voimakkaimmin kau-
pungin ja maaseudun työtätekevien muitten kerrosten, pikkuporva-
riston, talonpoikaiston ja sivistyneistön joukkojen, kaikkien
työtätekevien, kaikkien kansojen voittamattoman taistelurintaman
muodostamiseen rauhan suojelemiseksi.

**TAISTELU RAUHAN PUOLESTA ON TAISTELUA FASCISMIA VASTAAN, TAIS-
TELUA KAPITALISMIA VASTAAN, TAISTELUA SOCIALISMIN VOITON PUOLESTA
KOKO MAAILMASSA!**

G. DIMITROV.